

**BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U TUZLI
32 0 Rs 475990 25 Rs
Tuzla, 27.03.2026. godine**

Općinski sud u Tuzli, sudija Šejla Čatić, u pravnoj stvari tužiteljica 1. M.J., kći A. iz T., ..., 2. A. D., kći B. iz T., ..., koje zastupa punomoćnik Mirza Ibrahimović, advokat iz Tuzle, Maršala Tita 36, protiv tuženog Tuzlanski Kanton, kojeg zastupa Kantonalno pravobranilaštvo TK, radi isplate razlike plaća, v.sp. 1100,00 KM, nakon održane glavne, usmene i javne rasprave, zaključene dana 16.03.2026. godine u prisustvu punomoćnika tužitelja odsustvu uredno obaviještenog tuženog, dana 27.03.2026. godine, donio je

P R E S U D U

Obavezuje se tuženi da tužiteljicama na ime razlike manje isplaćene naknade plate zbog dežurstva/pripravnosti za rad za period od 12.09.2022. do 18.04.2023. isplati ukupan iznos od 1446,77 KM i to tužiteljici J.M. iznos od 697,76 KM i tužiteljici D.A.K. iznos od 749,01 KM, sa zakonskim zateznim kamatama na naveden iznose od 11.12.2024. do konačne isplate, te da im nadoknadi troškove postupka u iznosu od 1786,00 KM u roku od 15 dana od dana prijema presude.

Odbija se zahtjev tužiteljica za naknadu troškova postupka preko dosuđenog do potraživanog iznosa.

O b r a z l o ž e n j e

Dana 11.12.2024. godine tužitelji su putem punomoćnika ovom sudu podnijeli tužbu protiv tuženog, a radi isplate razlike plaća. U tužbi se navodi da su tužiteljice imenovani nosioci pravosudnih funkcija i obavljaju poslove ..., da su obavljajući redovne radne zadatke, prema važećim rasporedima dežurstava bile dežurne, odnosno u pripravnosti za rad u periodu od 12.09.2022. godine do 18.04.2023. godine a koja pripravnost je poseban oblik rada kada sudije i tužioci ne moraju biti prisutni na radnom mjestu, ali moraju biti dostupni radi obavljanja poslova izvan redovnog radnog vremena. U navedenom periodu tužiteljice su kako tvrde, zajedno ostvarili oko 1000 sati rada koji nisu plaćeni. Navode da je Zakonom o plaćama i drugim naknadama sudija i tužilaca u F BiH ("Službene novine Federacije BiH", br. 72/2005, 22/2009, 27/2012 - odluka US, 55/2013, 102/2013, 55/2017 - odluka Ustavnog Suda i 61/2022) propisano u članu 6e stav 1. da tužiocima u kantonalnom tužilaštvu pripada naknada temeljem vremena provedenog u obaveznom dežurstvu ili pripravnosti za rad srazmjerno vremenu trajanja obaveznog dežurstva ili pripravnosti za rad a da je odredbom člana 6e. stav 2. Zakona propisane da će visinu, uvjete i način ostvarivanja ove naknade utvrditi nadležne vlade kantona posebnim propisom u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona. Dalje navode da je Vlada TK donijela Uredbu o naknadama sudija i tužilaca u pravosudnim institucijama u Tuzlanskom kantonu tek dana 18.04.2023.godine, kada je

stupila na snagu, iako je istu bila u obavezi donijeti najkasnije do dana 11.09.2022.godine, jer je dana 11.08.2022.godine stupio na snagu Zakon o plaćama i naknadama sudaca i tužitelja u F BiH. Prema tome, tužiteljice su suprotno Zakonu o plaćama i drugim naknadama sudija i tužilaca u F BiH bile dežurne/pripravne nekoliko puta u utuženom periodu od 12.09.2022. godine do 18.04.2023.godine, bez ikakve naknade, kada je tuženi konačno počeo isplaćivati naknade dežurstva i pripravnost za rad. Obzirom da se isplata naknade za pripravnost za rad sudija i tužilaca Tuzlanskog kantona prema Zakonu o plaćama i drugim naknadama sudija i tužilaca u F BiH počela isplaćivati tek od 18.04.2023.godine, smatraju da je nesporno da se tužiteljima za obračun ove naknade za prethodni period kao osnov treba uzeti obračun predviđen Uredbom od 18.04.2023.godine, a posebno imajući u vidu da ista kao osnov obračuna uzima visinu mjesečne osnovne plate.

Pozivaju se na odredbe člana 3. stav 4. Uredbe kojom je propisano da se naknada za pripravnost za rad sudija i tužilaca u pravosudnim institucijama Tuzlanskog kantona utvrđuje u odnosu na njihovu osnovnu mjesečnu plaću iz člana 2. i 3. Zakonom i ista iznosi 7% satnice redovnog rada za svaki sat proveden u pripravnosti te pravni osnov za svoje potraživanje tužiteljice temelje na odredbama člana 115. Zakona o radu FBiH i člana 6. i 6e., Zakona o plaćama i drugim naknadama sudija i tužilaca u FBiH pa predlažu da sud obaveže tuženog da tužiteljicama na ime razlike manje isplaćene naknade plate zbog dežurstva/pripravnosti za rad za period od 12.09.2022.godine do 18.04.2023.godine isplati ukupan iznos od 1.100,00 KM, od čega svakoj tužiteljici iznos od po 550,00 KM, sve sa zakonskim zateznim kamatama na navedene iznose počev od 11.12.2024. godine, kao dana podnošenja tužbe pa do konačne isplate, kao i da tužiteljicama nadoknadi troškove parničnog postupka. Tuženi je dana 17.01.2025. godine dostavio odgovor na tužbu u kojem ističe prigovor neblagovremenosti tužbe pozivajući se na odredbe člana 67 Zakona o parničnom postupku, tvrdeći i da je tužba nepotpuna. Poziva se na odredbe člana 3. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o plaćama sudija i tužilaca u F BiH te navodi da, obzirom da je posebnim propisom potrebno utvrditi visinu, uslove i način ostvarivanja naknada, smatra da nije moguće u sudskom postupku utvrditi niti iznos naknade koji pripada tužiteljima niti da li uopšte i ostvaruje pravo na potraživanje naknade jer je Vlada TK tek na sjednici od 18.04.2023. godine donijela poseban propis kojim je regulisana isplata naknade i otkada su se iste počele obračunavati pa predlaže da se tužbeni zahtjev odbije u cijelosti.

Pripremno ročište i riočište za glavu raspravu održani su u odsutnosti uredno obaviještenog tuženog u skladu sa članom 84 stav 2. i 97 stav 4. ZPP – a.

Tužiteljice tokom postupka ostaju kod činjeničnih navoda iz tužbe a tužbeni zahtjev preinačavaju kao u izreci, a koju preinaku je sud dozvolio shodno članu 57 stav 4. Zakona o parničnom postupku F BiH (Sl. novine F BiH 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15-ZPP).

Tokom postupka izvedeni su dokazi uvidom i čitanjem u: Odluka o imenovanju tužioca u KT TK od 21.06.2012. godine na ime J. M., Odluka o imenovanju zamjenika Općinskog tužitelja Općinskog tužiteljstva u Tuzli objavljena u službenim novinama TK broj 14 za 1999. godinu od 29.10.1999. godine, Raspored dežurstava od 16.09.2022. godine, 21.11.2022. i 24.02.2023. godine, Rješenje broj A-100/22-6 OD 03.03.2022., Rješenje broj A-107/23-7 od 02.03.2023. godine, Rješenje broj A-100/22-5 od 03.03.2022. godine, Rješenje broj A-107/23-3 od 02.3.2023. godine, te je provedeno vještačenje po vještaku

ekonomske struke Senadu Uzuniću i to po nalazu i mišljenju vještaka od 23.02.2026. godine.

Nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza pojedinačno, te u vezi sa ostalim dokazima a prema odredbi člana 8. Zakona o parničnom postupku F BiH (Sl. novine F BiH 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15-ZPP), sud je utvrdio sljedeće:

Među strankama nije sporno da su tužiteljice u utuženom periodu bili na funkciji tužiteljica u Kantonalnom tužilaštvu TK niti da su bile u spornom periodu u pripravnosti.

Među strankama je sporno da li je tužba blagovremena, da li tužiteljicama u utuženom periodu pripada pravo na potraživanu naknadu te je sporna visina istog.

Neosnovan je navod da je tužba nepotpuna, jer ista sadrži sve elemente u skladu sa članom 53 ZPP-a i po istoj se moglo postupati.

Tuženi neosnovano prigovara da je tužba neblagovremena pozivajući se na odredbe člana 67 ZPP-a kojim je propisano da će nakon prethodnog ispitivanja tužbe sud donijeti rješenje kojim se tužba odbacuje ako utvrdi između ostalog da je tužba podnesena neblagovremeno, ako je posebnim propisima određen rok za podnošenje tužbe.

U konkretnom slučaju se radi o blagovremenoj tužbi u skladu sa odredbama Zakona o radu (Sl. novine F BiH 26/16, 89/18, 23/20, 49/21, 103/21, 44/22 i 39/24-ZOR) gdje nije postojala potreba da se tužiteljice prethodno obraćaju poslodavcu. Naime, u konkretnom slučaju se radi o novčanom potraživanju te u skladu sa članom 114 stav 3. ZOR tužiteljice nisu imale obavezu obraćati se poslodavcu. Tužba je podnesena i u trogodišnjem roku iz člana 115 ZOR, pa nije zastupila ni zastara.

Na okolnost osnova i visine tužbenog zahtjeva provedeno je vještačenje po vještaku ekonomske struke Senadu Uzuniću i to po nalazu i mišljenju vještaka od 23.02.2026. godine iz kojeg je sud utvrdio da je uvidom u platne liste odnosno matični karton tužiteljica za mjesec septembar 2022. – april 2023. godine, vještak utvrdio da nije vršen obračun naknade po osnovu pripravnosti tužiteljica, te je tabelarno dao prikaz pripravnosti po mjesecima navodeći da su prema rasporedu dežurstva iz sudskog spisa, rasporedi rađeni na period od 8 dana na način da je kao prvi dan označen ponedjeljak a kao zadnji dan također ponedjeljak naredne sedmice a obzirom da je prema istom rasporedu sljedeća dežura također od ponedjeljka čime se teoretski poklapali na dežuri, u nalazu je uzeto da je dežura trajala sedam dana i to od ponedjeljka do nedelje u toku sedmice.

U pogledu izračuna naknade za pripravnost, vještak navodi da se prema Uredbi Vlade od 18.08.2023. godine, naknada obračunava na način da se iz utvrđene osnovne plate dobije satnica za dati mjesec, zatim se od osnovne satnice preračuna 7% i pomnoži sa brojem sati provedenih u dežuri, a broj sati u dežuri dobiven je iz rasporeda dežurstva i broji se 16 radnih sati za radne dane i 24 radnih sati za subote, nedelje i praznike (član 3. Uredbe) dok se satnica osnovne plate za izračun naknade dobiva djeljenjem naknade plate za redovni rad i brojem radnih sati, pa na osnovu dobijenih parametara dana i sati u kojima je radnik bio u pripravnosti i iznosa satnice na osnovu osnovne plate, isto biva uvećano za 7% da bi dobili iznos naknade za pripravnost a što je vještak sve tabelarno prikazao te se izjasnio da za tužiteljicu D. A. K. u periodu od 12.09.2022. – 18.04.2023. godine nije isplaćena naknada za pripravnost u iznosu

ukupno 749,01 KM, te za tužiteljicu J. M. za isti period nije isplaćena naknada za pripravnost u iznosu ukupno 697,76 KM, a koji iznosi podliježu obračunu poreza na dohodak od 10% prije isplate.

Sud je u cjelosti prihvatio nalaz i mišljenje kao jasan i potpun, urađen prema postavljenom zadatku od strane stručnog lica za ovu oblast.

Podvodeći utvrđeno činjenično stanje pod norme materijalnog prava sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.

Naime, Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o plaćama i drugim naknadama sudija i tužilaca u Federaciji Bosne i Hercegovine koji je usvojio Parlament Federacije Bosne i Hercegovine na sjednici Predstavničkog doma od 26.07.2022. godine i na sjednici Doma naroda od 28.07.2022. godine u članu 3 propisuje da se iza člana 6c. (izvornog teksta) dodaju novi članovi 6d. i 6e.

U članu 6e) stav 1. propisano je da sudijama u općinskom i kantonalnom sudu i tužiteljima u kantonalnom tužilaštvu pripada naknada temeljem vremena provedenog u obaveznom dežurstvu ili pripravnosti za rad srazmjerno vremenu trajanja obaveznog dežurstva ili pripravnosti za rad. U stavu 2. ovog člana propisano je da će visinu, uslove i način ostvarivanja naknade iz stava 1. ovog člana utvrditi nadležne vlade kantona posebnim propisom.

Nadalje je u odredbi člana 5. propisano da će Vlada F BiH i nadležne vlade kantona propis iz članova 6d. i 6e. ovog zakona donijeti u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona, dok je odredbom člana 6. propisano da ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH". Navedeni Zakon o izmjenama i dopunama je objavljen u Službenim novinama Federacije BiH dana 03.08.2022. godine a na snagu je stupio dana 11.08.2022. godine pa su na osnovu odredbe člana 5. zakona o izmjenama i dopunama, kantonalne vlade bile u obavezi donijeti poseban propis o visini, uslovima i načinu ostvarivanja naknade najkasnije do dana 12.09.2022. godine.

Uvidom u Uredbu o naknadama sudija, tužilaca i stručnih saradnika u pravosudnim institucijama TK od 18.04.2023. godine, sud je utvrdio da je ista donesena na osnovu članova 6d. i 6e. Zakona o plaćama i drugim naknadama sudija i tužilaca F BiH, dok su članom 1. Uredbe utvrđeni uvjeti i način ostvarivanja naknade za obavezno dežurstvo ili pripravnost za rad.

Članom 3. stav 1. Uredbe propisano je da je pripravnost poseban oblik rada kada sudije i tužioci ne moraju biti prisutni na radnom mjestu, ali moraju biti dostupni radi obavljanja poslova izvan radnog vremena. Utvrđeno je i to da je članom 2. Uredbe propisano da sudijama i tužiteljima pripada naknada za pripravnost koja se obavlja radnim danom izvan radnog vremena, te u dane sedmičnog odmora, državne praznike i druge dane za koje je zakonom određeno da se ne radi, a srazmjerno broju sati provedenim u pripravnosti, a nadalje stavom 3. istog člana je propisano trajanje pripravnosti, dok je stavom 4. propisano da se naknada za pripravnost za rad sudija i tužitelja u pravosudnim institucijama utvrđuje u odnosu na njihovu osnovnu mjesečnu platu i iznosi 7 % satnice redovnog rada za svaki sat proveden u pripravnosti. Članom 5. Uredbe propisano je da Uredba stupa na snagu danom donošenja tj. 18.04.2023. godine dok tužitelj potražuje naknadu od 13.09.2022. godine.

Sud nalazi da je osnovan zahtjev tužiteljica budući da je takvo pravo tužiteljica utvrđeno Zakonom o izmjenama i dopunama koji je stupio na snagu 11.08.2022. godine a predvidio obavezu nadležnih Vlada da donesu provedbeni propis u roku

od 30 dana odnosno najkasnije do 11.09.2022. godine. Vlada TK, koja je shodno članu 2 Zakona o vladi TK (Sl. novine TK 17/00, 1/05, 11/06, 12/11 i 15/17) organ Tuzlanskog kantona, odnosno tuženog nije u ostavljenom roku donijela provedbeni propis, nego tek nakon sedam mjeseci od nastanka obaveze shodno navedenom Zakonu.

Propusti u radu predmetne Vlade da vrši poslove iz svoje nadležnosti ne mogu ići na štetu tužiteljica koje su uredno obavljale svoje zadatke i poslove, odnosno bile u pripravnosti, a da im to nije plaćeno. Osnov za isplatu postoji u članu 6e pomenutog Zakona a visinu tužbenog zahtjeva sud utvrđuje na osnovu člana 127. ZPP-a kojom je propisano da, ako se utvrdi da stranci pripada pravo na naknadu štete, na novčani iznos ili na zamjenjive stvari, ali se tačna visina iznosa odnosno količina stvari ne može utvrditi ili bi se mogla utvrditi samo s nesrazmjernim teškoćama, sud će o tome odlučiti prema svojoj ocjeni.

Po ocjeni ovog suda, u toku postupka je utvrđeno da tužitelju pripada pravo na novčani iznos na ime naknade za pripravnost za rad, kao i to da se tačna visina tog iznosa ne može utvrditi za utuženi period obzirom na to da Vlada tuženog svojim propustom u odnosnom periodu nije donijela poseban propis (uredbu) kojom bi se utvrdila visina ove naknade, pa su ispunjeni uslovi koje propisuje odredba člana 127. ZPP-a, odnosno da sud o visini naknade odluči prema svojoj ocjeni.

Tužiteljice su provele vještačenje kako je prethodno obrazloženo a iz kojeg je sud nesporno utvrdio da su u spornom periodu bile u pripravnosti i da im nije isplaćena naknada u dosuđenom iznosu a koja im pripada shodno prethodnom utvrđenju suda, odnosno u dosuđenim iznosima primjenom navedene Uredbe.

Provedeno vještačenje je poslužilo ovom sudu kao osnov za određivanje visine tužbenog zahtjeva, primjenom člana 127 ZPP-a u vezi sa prethodno citiranim odredbama Uredbe, pa kako iz provedenih dokaza nesporno proizilazi to da tužiteljicama u periodu od 12.09.2022. godine do 18.04.2023. godine, odnosno do donošenja Uredbe, nije isplaćena naknada za pripravnost za rad, a visinu je sud utvrdio na osnovu provedenog vještačenja i primjenom člana 127 ZPP-a, to nalazi da je osnovan tužbeni zahtjev.

Neovisno od prethodno navedenog, odgovornost tuženog za naknadu potraživanih iznosa tužiteljicama postoji na osnovu odredbe člana 172 Zakona o obligacionim odnosima ("Službene novine Federacije BiH", br. 29/03, 42/11, "Službeni glasnik RS", br. 17/93, 3/96, 39/03, 74/04) i u skladu sa članom 2. Zakona o Vladi Tuzlanskog kantona ("Službene novine Tuzlanskog kantona", br. 17/2000, 1/2005, 11/2006, 13/2011 i 15/2017).

Istim je propisano da pravno lice odgovara za štetu koju njegov organ prouzrokuje trećem licu u vršenju ili u vezi sa vršenjem svojih funkcija. Kako je očigledno da je Vlada TK načinila propust u radu, i nije donijela provedbeni propis u roku u kojem je morala, to je tuženi odgovoran za navedene propuste svog organa i dužan naknaditi tužiteljici potraživan iznos kao izmaklu korist koju bi ostvarili da je Vlada radila na način i u rokovima kako je propisano.

Odluku o kamati na dosuđeni iznos sud je donio primjenom odredbe člana 277 u vezi sa članom 324 ZOO.

Ostale dokaze sud je cijenio ali nije posebno obrazlagao, jer isti nisu bili od uticaja za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari i odnose se na činjenice koje nisu sporne među strankama.

Imajući u vidu sve navedeno, odlučeno je kao u izreci presude.

Odluku o troškovima parničnog postupka sud je donio na osnovu odredaba člana 383. stav 1., člana 386. stav 1. i člana 396. stav 1. ZPP-a te odredaba člana 12, 13 i 27. Tarife o nagradama i naknadi za rad troškova advokata F BiH (Sl. novine F BiH 22/04 i 24/04) te člana 15. i 36. Tarife o nagradama i naknadi za rad troškova advokata F BiH ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj 43/25).

Tužiteljice potražuju troškove postupka koji se odnose na sastav tužbe iznos od 288,00 KM, zastupanje na pripremnom ročištu iznos od 624,00 KM, zastupanje na ročištu za glavnu raspravu iznos od 624,00 KM, kao i troškove vještačenja u iznosu od 250,00 KM a koje su opredjelile u završnoj riječi, ukupno 1786,00 KM koji im je dosuđen u cjelosti jer su u cjelosti uspjele u sporu.

Tužiteljice su osim ovog iznosa u podnesku od 16.03.2026. navele da se radi o obrazloženom podnesku za koji potražuju iznos od 260,00 KM. Međutim ovaj iznos im ne pripada, jer sud zahtjev za naknadu troškova cijeni prema odredbi člana 387 stav 1 ZPP-a koja propisuje da će pri odlučivanju koji će se troškovi stranci nadoknaditi, sud uzeti u obzir samo troškove koji su bili potrebni radi vođenja parnice a o tome koji su troškovi bili potrebni, te o visini troškova odlučuje sud ocjenjujući brižljivo sve okolnosti.

Tužiteljice su navedeni podnesak u kojem su preinačile tužbu predale na pisarnicu suda neposredno prije održavanja ročišta, a isti su mogle predati na samom ročištu, te se ne radi o opravdanom ni nužnom trošku. Osim toga ne radi se ni o obrazloženom podnesku jer se u istom samo navodi da se tužbeni zahtjev opredjeljuje prema nalazu vještaka, pa ne sadrži nikakva posebna I potrebna pojašnjenja sudu, te je I iz ovog razloga neosnovan zahtjev za naknadu ovog troškova, zbog čega ga je sud i odbio kao neosnovan.

Sudija
Šejla Čatić

POUKA:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Kantonalnom sudu u Tuzli, a putem ovoga suda u roku od 15 dana. Rok za žalbu za tužiteljice počinje teći prvog narednog dana nakon donošenja presude, a za tuženog prvog narednog dana nakon prijema presude. Žalba se podnosi u 3 primjerka.